

Arrest

nr. 212 182 van 9 november 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESSENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 april 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 oktober 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie, als partner van mevrouw M.J.M., van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 9 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden

met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 10.10.2017 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 10.10.2017 gezinshereniging aan met zijn feitelijke partner, mevr. M.J. (...), geboren op 28.08.1970, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer 70.08.28 576-13.

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Er worden enkel ongedateerde foto's zonder referenties of enige duiding voorgelegd door betrokkene ter staving van de voorgehouden relatie met de referentiepersoon en ter staving van het voorgehouden duurzaam karakter van die relatie. Uit deze voorgelegde foto's waarbij betrokkene samen met de referentiepersoon wordt afgebeeld, kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen, noch in welke context. Het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat betrokkene een werkelijke affectieve duurzame gezinsrelatie onderhoudt met de referentiepersoon.

Op basis van de voorgelegde stukken is de voorgehouden affectieve duurzame relatie tussen betrokkenen onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame affectieve relatie heeft met de referentiepersoon, dan kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het staat het gezin vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Betrokkene wijst nergens in zijn aanvraag op de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die dit verhinderen. Het gegeven bevel hoeft dan ook niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Voorts dient er op gewezen te worden dat betrokkene voor de eerste keer om toelating om verblijf heeft verzocht, Deze

beslissing heeft bijgevolg niet tot gevolg dat betrokkene enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen, zodat hij niet kan voorhouden dat deze beslissing "een inmenging" vormt in zijn privé- of gezinsleven. De beslissing heeft bovendien niet noodzakelijkerwijze tot gevolg dat het betrokkene onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een gezinsleven met zijn partner in België te ontwikkelen. De beslissing heeft enkel tot gevolg dat betrokkene tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan in de Vreemdelingenwet bepaalde vereisten. Moderne, communicatiemiddelen zoals internet en telefoon of periodieke bezoeken kunnen betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn partner."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van de formele motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

"De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 10.10.2017 gezinshereniging aan met zijn feitelijke partner, mevr. M.J. (...), geboren op 28.08.1970, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer 70.08.28 576-13.

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie'.

Er worden enkel ongedateerde foto's zonder referenties of enige duiding voorgelegd door betrokkene ter staving van de voorgehouden relatie met de referentiepersoon en ter staving van het voorgehouden duurzaam karakter van die relatie. Uit deze voorgelegde foto's waarbij betrokkene samen met de referentiepersoon wordt afgebeeld, kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn

genomen, noch in welke context. Het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven een duurzame affectieve relatie. Zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat betrokkene een werkelijke affectieve duurzame gezinsrelatie onderhoudt met de referentiepersoon.

Op basis van de voorgelegde stukken is de voorgehouden affectieve duurzame relatie tussen betrokkenen onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame affectieve relatie heeft met de referentiepersoon, dan kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het staat het gezin vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Betrokkenen wijst nergens in zijn aanvraag op de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die dit verhinderen. Het gegeven bevel hoeft dan ook niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Voorts dient er op gewezen te worden dat betrokkene voor de eerste keer om toelating omverblijf heeft verzocht. Deze beslissing heeft bijgevolg dat betrokkene enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen, zodat hij niet kan voorhouden dat deze beslissing "een inmenging" vormt in zijn privé- of gezinsleven. De beslissing heeft bovendien niet noodzakelijkerwijze tot gevolg dat het betrokkene onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een gezinsleven met zijn partner in België te ontwikkelen. De beslissing heeft enkel tot gevolg dat betrokkene tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan de in de Vreemdelingenwet bepaalde vereisten. Moderne communicatiemiddelen zoals internet en telefoon of periodieke bezoeken kunnen betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn partner."

Dat artikel 47/1, 1° stelt dat als ander familielid van een burger van de Unie dient te worden beschouwd:

"de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2°;"

Dat artikel 47/3 §1 Vreemdelingenwet stelt:

"§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners."

Dat evenwel uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoeker thans reeds meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met diens partner;

Dat de foto's immers werden getrokken in verschillende seizoenen en jaartallen, hetgeen wordt bevestigd door de achtergronden van de foto's en verzoeker en zijn partner in innige poses staan afgebeeld;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing bovendien alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen en niet elk afzonderlijk zoals in casu het geval is;

Dat verzoeker bovendien sedert 31 oktober 2017 op hetzelfde adres staat ingeschreven als Mevrouw M. (...), en zij tevens voor deze woning gezamenlijk een huurovereenkomst zijn aangegaan, om aldaar samen een toekomst op te bouwen;

Dat de neergelegde stukken dan ook aantonen dat zij reeds langdurig een relatie hebben;

Dat verzoeker uiteraard niet van iedere dag van zijn verblijf een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoeker kan verwacht worden;

Dat verzoeker zich overigens de terechte vraag stelt welke stukken er volgens de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan nog bijkomend zouden dienen te worden voorgelegd, nu zelfs artikel 47/3 §1 Vreemdelingenwet stelt dat het bewijs met ieder passend middel volstaat;

Dat uit artikel 47/3 §1 Vreemdelingenwet blijkt dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid rekening dient te houden met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partner, hetgeen zij in casu, zonder twijfel na laten;

Hoe kan men dan immers verder nog bewijzen dat men elkaar heeft ontmoet en er een relatie bestaat, indien de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid in dergelijke mate onredelijk optreedt?

Hoe is het alsdan nog mogelijk om aan te tonen dat U een relatie heeft?

Dat verzoeker dan ook wel degelijk stukken voorlegt waaruit blijkt dat hij sedert enkele jaren een affectieve relatie onderhoudt met Mevrouw M. (...);

Dat verzoeker dan ook overduidelijk aantoont dat hij en Mevrouw M. (...) een affectieve en duurzame relatie onderhouden;

Dat het criterium "dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen", door de redenering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook totaal ondermijnd en uitgehold wordt;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt en meer nog deze zelfs totaal negeert;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen;"

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. De bestreden weigeringsbeslissing verwijst zo naar de bepalingen van artikel 52, §4, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit en van artikel 47/1, 1° en artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet die vereisen dat, om als ander familielid van een burger van de Unie te kunnen worden beschouwd, de verzoekende partij het bestaan moet bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij wil begeleiden of bij wie zij zich wil voegen en ook het duurzaam karakter van de relatie. De verwerende partij gaat vervolgens concreet in op de verschillende door de verzoekende partij in dit verband voorgelegde stavingstukken, doch oordeelt dat op basis van de voorgelegde stukken de voorgehouden affectieve duurzame relatie tussen betrokkenen onvoldoende bewezen is, dat indien de verzoekende partij, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame affectieve relatie heeft met de referentiepersoon, van haar redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Er wordt geconcludeerd dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging en dat haar het recht op verblijf geweigerd wordt.

Ook betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten wordt zowel de juridische grondslag vermeld – met name artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet – alsook de feitelijke motieven die aan het bevel ten grondslag liggen. Er wordt immers op gewezen dat het legaal verblijf in België is verstreken en dat ook artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet in rekening wordt genomen, waarbij gemotiveerd wordt *“Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het staat het gezin vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Betrokkene wijst nergens in zijn aanvraag op de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die dit verhinderen. Het gegeven bevel hoeft dan ook niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Voorts dient er op gewezen te worden dat betrokkene voor de eerste keer om toelating om verblijf heeft verzocht, Deze beslissing heeft bijgevolg niet tot gevolg dat betrokkene enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen, zodat hij niet kan voorhouden dat deze beslissing "een inmenging" vormt in zijn privé- of gezinsleven. De beslissing heeft bovendien niet noodzakelijkerwijze tot gevolg dat het betrokkene onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een gezinsleven met zijn partner in België te ontwikkelen. De beslissing heeft enkel tot gevolg dat betrokkene tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan in de Vreemdelingenwet bepaalde vereisten. Moderne, communicatiemiddelen zoals internet en telefoon of periodieke bezoeken kunnen betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn partner.”*

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de voormelde motiveringen haar niet in staat stellen te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954;

RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de *in casu* toepasselijke wetgeving.

Artikel 52, §4, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert, luidt als volgt:

“Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

De verzoekende partij diende een aanvraag gezinshereniging in functie van haar in België verblijvende Nederlandse partner op grond van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet in, dat luidt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;

(...)”

Artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

3.5. De verzoekende partij betoogt dat uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat zij thans reeds meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met haar partner, dat de foto's immers werden getrokken in verschillende seizoenen en jaartallen, hetgeen wordt bevestigd door de achtergronden van de foto's en het feit dat zij in innige poses staan afgebeeld. Zij stelt dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen en niet elk afzonderlijk zoals *in casu* het geval is, dat zij bovendien sedert 31 oktober 2017 op hetzelfde adres staat ingeschreven als haar partner en zij tevens voor deze woning gezamenlijk een huurovereenkomst zijn aangegaan om aldaar samen een toekomst op te bouwen, dat de neergelegde stukken dan ook aantonen dat zij reeds langdurig een relatie hebben, dat zij uiteraard niet van iedere dag van haar verblijf een document kan voorleggen, wat evenmin, gelet op de onredelijkheid, van haar kan verwacht worden. Zij stelt zich de vraag welke stukken er volgens de gemachtigde dan nog bijkomend zouden dienen te worden voorgelegd, nu zelfs artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat het bewijs met ieder passend middel volstaat. De verzoekende partij wijst erop dat de gemachtigde rekening dient te houden met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partners, wat zij *in casu* nagelaten heeft te doen. Zij vraagt zich af hoe men verder nog kan bewijzen dat men elkaar heeft ontmoet en er een relatie bestaat, indien de gemachtigde in dergelijke mate onredelijk optreedt, hoe het alsdan nog mogelijk is om aan te tonen dat men een relatie heeft. Zij meent dat zij dan ook wel degelijk stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij sedert enkele jaren een affectieve relatie onderhoudt met mevrouw M., dat zij dan ook overduidelijk aantoonde dat zij en mevrouw M. een affectieve en duurzame relatie hebben. Voorts meent zij nog dat het criterium *“dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen”* door de redenering van de gemachtigde dan ook totaal ondermijnd en uitgehold wordt. Zij meent dat de gemachtigde dan ook een foutieve beoordeling maakt van de voorgelegde stukken en meer nog, ze zelfs totaal negeert.

3.6. Waar de verzoekende partij meent dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat zij thans meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met haar partner, dat de foto's immers getrokken werden in verschillende seizoenen en jaartallen, hetgeen wordt bevestigd door de achtergronden van de foto's en het feit dat zij

in innige poses staan afgebeeld, wijst de Raad erop dat de verzoekende met dergelijk betoog geenszins de motieven dat uit de voorgelegde foto's waarbij de verzoekende partij en de referentiepersoon samen worden afgebeeld niet kan uitgemaakt worden wanneer ze precies genomen zijn, noch in welke context, dat het momentopnames zijn en deze stukken geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie, weerlegt of ontkracht. Zij toont immers niet aan dat uit het loutere feit dat de foto's eventueel genomen werden in verschillende seizoenen kan afgeleid worden wanneer de foto's precies genomen zijn. Zij maakt niet aannemelijk door louter te stellen dat de foto's genomen zijn in verschillende seizoenen – waarbij dient opgemerkt te worden dat men in enkele dagen of weken tijd foto's kan maken in totaal verschillende weersomstandigheden en andere seizoenen – dat aangetoond is dat zij met haar partner een relatie van meer dan twee jaar onderhoudt. Waar de verzoekende partij stelt dat uit de achtergrond blijkt dat de foto's getrokken zijn in verschillende jaartallen, beperkt zij zich tot een loutere bewering en ziet de Raad overigens niet in op welke wijze de achtergrond van de door haar bij haar aanvraag bijgevoegde foto's zou aantonen dat de foto's genomen werden in verschillende jaartallen. Bovendien gaat de verzoekende partij met haar betoog voorbij aan het motief dat zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan niet zonder meer kan gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat de verzoekende partij een werkelijke affectieve duurzame gezinsrelatie onderhoudt met de referentiepersoon. Met de enkele stelling dat zij en haar partner afgebeeld staan in 'innige poses', toont de verzoekende partij geenszins aan dat de verwerende partij op foutieve of kennelijk onredelijke wijze geoordeeld heeft dat niet zonder meer kan gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat de verzoekende partij een werkelijke affectieve duurzame gezinsrelatie onderhoudt met de referentiepersoon. Uit het enkel afgebeeld staan in 'innige poses' kan immers bezwaarlijk afgeleid worden dat aangetoond is dat het gaat om een werkelijk affectieve duurzame gezinsrelatie.

De verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen en niet elk afzonderlijk, doch laat na te duiden welke andere documenten, behalve de foto's waarover in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, zij had voorgelegd die samen met de foto's in hun geheel dienden beoordeeld te worden. In zoverre de verzoekende partij doelt op het ingeschreven zijn op hetzelfde adres als haar partner, wijst de Raad erop dat in de wet duidelijk wordt bepaald dat het aan de verzoekende partij toekomt het bestaan te bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij wil begeleiden of bij wie zij zich wil voegen alsook het duurzaam karakter van de relatie. Uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de stukken door de verwerende partij gevoegd bij de nota met opmerkingen blijkt niet dat de verzoekende partij bij haar aanvraag stukken heeft gevoegd waaruit blijkt dat zij sinds 31 oktober 2017 ingeschreven is op hetzelfde adres als de burger van de Unie, zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid met dit element afzonderlijk en/of in combinatie met de foto's geen rekening te hebben gehouden. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan op welke wijze de door haar voorgelegde foto's en het ingeschreven zijn op hetzelfde adres als haar partner sinds 31 oktober 2017, elk afzonderlijk of samengenomen, wel het bewijs zouden vormen van een duurzame relatie zoals vereist door artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet. Ook waar de verzoekende partij stelt dat zij tevens voor deze woning – waar zij ingeschreven is samen met de burger van de Unie – gezamenlijk een huurovereenkomst zijn aangegaan om aldaar samen een toekomst op te bouwen, kan de Raad enkel vaststellen dat uit de stukken van het administratief dossier geenszins blijkt dat zij een dergelijk bewijs heeft neergelegd ter ondersteuning van haar aanvraag zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de neergelegde stukken aantonen dat zij langdurig een relatie hebben.

Waar de verzoekende partij betoogt dat van haar niet in redelijkheid kan verwacht worden dat zij van iedere dag van haar verblijf een document kan voorleggen, kan de Raad enkel vaststellen dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat van haar zou verwacht worden dat zij van iedere dag van haar verblijf een document kan voorleggen, doch wel dat van haar kan verwacht worden dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen indien zij, zoals zij voorhoudt, werkelijk een duurzame affectieve relatie heeft met de referentiepersoon.

Waar de verzoekende partij zich de vraag stelt welke stukken er volgens de gemachtigde dan nog bijkomend zouden dienen te worden voorgelegd, nu zelfs artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat het bewijs met ieder passend middel volstaat, wijst de Raad er vooreerst op dat bewijs van het duurzaam karakter van de relatie door een vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een burger van de Unie wenst te beroepen, met elk passend middel kan worden geleverd. Bij gebreke aan een reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die dienen te worden overgelegd, staat het de aanvrager vrij alle door hem dienstig geachte stukken als bewijs aan te brengen. Evenwel volgt uit deze vaststelling niet dat de verwerende partij ertoe gehouden is zonder meer elke vorm van bewijs te

aanvaarden als zijnde een afdoende bewijs van het duurzaam karakter van de relatie. Het komt aan de verwerende partij toe om de overgelegde overtuigingsstukken te beoordelen. Zij beschikt hierbij over een ruime appreciatiebevoegdheid. De Raad kan, zoals reeds gesteld, enkel nagaan of de verwerende partij is uitgegaan van de juiste gegevens en of haar beoordeling niet kennelijk onredelijk is. Met haar betoog heeft de verzoekende partij geenszins aannemelijk gemaakt, zoals blijkt uit bovenstaande vaststellingen, dat de beoordeling van de voorgelegde stukken door de verwerende partij foutief of kennelijk onredelijk is. Daarnaast stelt de Raad vast dat het de verwerende partij, nu het bewijs kan geleverd worden met elk passend middel, niet toekomt in elk individueel geval aan te geven welke stukken er dienen te worden voorgelegd als bewijs van het duurzaam karakter van de relatie. De Raad herhaalt dat het de aanvrager vrij staat alle door hem dienstig geachte stukken als bewijs aan te brengen en dat het aan de verwerende partij toekomt om de overgelegde overtuigingsstukken te beoordelen, wat zij *in casu* heeft gedaan.

De verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde rekening dient te houden met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partners, wat zij nagelaten heeft te doen, maar toont geenszins aan uit welke door haar voorgelegde stukken de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen haar en de referentiepersoon kon blijken. Het kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met deze factoren, nu deze elementen geenszins uit de door de verzoekende partij voorgelegde stukken blijken, minstens toont de verzoekende partij dit niet aan. In zoverre de verzoekende partij van mening is dat de intensiteit en de duur van de relatie wel degelijk blijkt uit de door haar voorgelegde foto's, kan zij geenszins gevolgd worden zoals reeds *supra* werd aangegeven.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan de verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat het niet afdoende beschouwen van de voorgelegde foto's als bewijs van het bestaan van een duurzame relatie, getuigt van een onredelijk optreden. De verzoekende partij kan ook niet ernstig laten uitschijnen dat enkel foto's het bestaan van een relatie en het duurzaam karakter ervan kunnen aantonen en niet kan ingezien worden hoe verder nog het bewijs kan geleverd worden dat een relatie bestaat. Zij haalt immers ter gelegenheid van haar verzoekschrift zelf aan dat zij samen een woonst hebben gehuurd – element dat niet voorlag op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing – zodat zij zelf lijkt aan te geven dat het bewijs van een relatie en het duurzaam karakter ervan kan aangetoond worden met andere elementen dan met foto's.

Waar de verzoekende partij ervan overtuigd is dat zij wel degelijk stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij sedert enkele jaren een affectieve relatie onderhoudt met mevrouw M. en dat zij overduidelijk aantoonst dat zij en mevrouw M. een affectieve en duurzame relatie hebben, is zij het duidelijk niet eens met het oordeel van de verwerende partij, doch slaagt zij er niet in de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of aan te tonen dat de verwerende partij op grond van incorrecte feiten of op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld.

Het betoog van de verzoekende partij dat het criterium *“dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen”* door de redenering van de gemachtigde dan ook totaal ondermijnd en uitgehold wordt, is niet dienstig daar een dergelijk criterium niet blijkt uit de wet en ook *in casu* geenszins door de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing wordt gehanteerd.

3.7. De verzoekende partij toont niet aan dat de gemachtigde een foutieve beoordeling heeft gemaakt van de voorgelegde stukken, noch toont zij aan welke door haar voorgelegde stukken de verwerende partij ten onrechte heeft genegeerd.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

De schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER